

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/406/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4112217328
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Sidónia Sládečková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4112217328.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v právnej veci navrhovateľa: Intrum Justitia, s.r.o., so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, IČO: 35 831 154, zastúpený JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, P.O. Box 205 proti odporcovi: O. F., bytom B. H., K. XX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7, o zaplatenie sumy 74,77 eura s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 19C/143/2013-46 zo dňa 29. júla 2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e**.

Vedľajší účastník na strane odporcu je **p o v i n n ý** zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,61 eura, právnomu zástupcovi navrhovateľa JUDr. Jánovi Šoltésovi, advokátovi so sídlom Bratislava, Karadžičova 8, P.O. BOX 205, do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa odmietol odpor vedľajšieho účastníka na strane odporcu, doručený súdu dňa 30. 10. 2012. Svoje rozhodnutie odôvodnil ustanoveniami § 93 ods. 1 až 4, § 172 ods. 1,2, 3 Občianskeho súdneho poriadku (OSP). Uviedol, že vo veci súd prvého stupňa vydal dňa 25.09.2012 platobný rozkaz č. k. 19RO/211/2012-22, ktorým uložil odporcovi, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 67,98 eura s príslušenstvom a trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Poukázal na to, že podaním zo dňa 20. 06. 2012 oznámil vstup do konania na strane odporcu vedľajší účastník Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, ktorý proti platobnému rozkazu podal odpor, doručený súdu prvého stupňa dňa 30.10.2012. Podľa názoru súdu prvého stupňa odpor v predmetnej veci bol podaný neoprávnenou osobou a z uvedeného dôvodu odpor podaný vedľajším účastníkom podľa § 174 ods. 3 OSP odmietol. Dôvodil tým, že odpor proti platobnému rozkazu je riadnym opravným prostriedkom sui generis proti meritórnemu výroku platobného rozkazu, pričom na jeho podanie je subjektívne legitimovaný len odporca. Keďže v zákone nie je výslovne upravená legitimácia vedľajšieho účastníka na podanie odporu tak, ako je to v prípade podania odvolania v zmysle ust. § 201 OSP, súd prvého stupňa konštatoval, že vedľajší účastník nemá oprávnenie podať odpor. V tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutia Krajského súdu v Nitre uznesenie č. k. 7Co/17/2013-121 zo dňa 31.1.2013 a uznesenie č. k. 7Co/197/2012-75. Vzhľadom na uvedené súd prvého stupňa odpor podaný vedľajším účastníkom odmietol ako odpor podaný neoprávnenou osobou, keďže právo podať odpor sa viaže výlučne na osobu odporcu.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu domáhajúc sa ním jeho zrušenia, čím sa ex lege ruší aj platobný rozkaz. Nesúhlasil s názorom súdu, že vedľajší účastník nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania, pretože ak vedľajší účastník vstúpi do konania v dobe, kedy ešte platobný rozkaz nenadobudol právoplatnosť, má rovnaké práva a

povinnosti ako hlavný účastník, na strane ktorého vystupuje. Poukázal na to, že je potrebné hlavného účastníka, na strane ktorého vedľajší účastník vystupuje, aby sa k odporu vyjadril s tým, že ak hlavný účastník odpor neposkytne resp. ho odvolá, je potrebné následne tento úkon posúdiť podľa § 93 ods. 4 OSP. Pritom je potrebné skúmať osobnostné, vzdelanostné alebo aj zdravotné predpoklady hlavného účastníka správne pochopiť priebeh konania a uplatnený nárok žalobcu. Z uvedeného vyplýva, že nesúhlas hlavného účastníka s podaným odporom, ktorý v jeho prospech podal vedľajší účastník musí byť kvalifikovaný, teda hlavný účastník ho musí urobiť so znalosťou veci. Súd musí posúdiť osobnostné dispozície hlavného účastníka správne chápať význam úkonu vedľajšieho účastníka a musí posúdiť aj samotný úkon, či tento je v prospech hlavného účastníka, ktorého v konaní podporuje alebo tento úkon odporuje jeho záujmom. Z uvedeného vyplýva, že súd neodmietne odpor vedľajšieho účastníka, ktorý je zjavne v prospech jeho oprávnených záujmov, o ktorých hlavný účastník nemusí byť informovaný. Ide o klasický príklad spotrebiteľských konaní, kedy priemerný spotrebiteľ nedokáže posúdiť neprijateľné zmluvné podmienky, ani nekalé obchodné praktiky v zmluvách, ktoré sú právnym základom uplatňovaného nároku a nedokáže ani využívať procesné inštitúty na svoju obranu.

Navrhovateľ v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne potvrdiť. Uviedol, že súd prvého stupňa postupoval správne a plne v súlade s právnymi predpismi. Odpor podaný vedľajším účastníkom na strane odporcu bol podaný neoprávnenou osobou a preto súd prvého stupňa správne v súlade s ust. § 174 ods. 3 písm. c) OSP odpor podaný neoprávnenou osobou odmietol. Bol toho názoru, že účinky vedľajšieho účastníctva môžu nastať len v sporovom konaní a pokiaľ ide o skrátené konanie, ktorým je aj konanie o vydanie platobného rozkazu, tieto účinky môžu nastať až po podaní odporu a to osobou oprávnenou, teda výlučne odporcom. Tento záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Cdo 207/20111 zo dňa 10.10.2012. Rovnaký záver vyslovil aj Krajský súd v Nitre v uznesení č.k. 7Co/197/2012-75 a uznesení č.k. 5Co/229/2012. Záverom dodal, že konanie vedľajšieho účastníka nemôže byť v rozpore s vôľou a úkonmi hlavného účastníka a pokiaľ hlavný účastník vedomý si svojho peňažného záväzku voči navrhovateľovi proti platobnému rozkazu odpor nepodal, vyjadril tak nepochybne súhlas s platobnou povinnosťou uloženou mu súdom prvého stupňa.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) po prejednaní veci bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 OSP) dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu nie je dôvodné, a preto je treba napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Podľa § 172 ods. 1 OSP súd môže aj bez výslovnej žiadosti navrhovateľa a bez vypočítania odporcu vydať platobný rozkaz, ak sa v návrhu uplatňuje právo na zaplatenie peňažnej sumy vyplývajúce zo skutočností uvedených navrhovateľom. V platobnom rozkaze uloží odporcovi, aby do 15 dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi uplatnenú pohľadávku a trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na súde, ktorý platobný rozkaz vydal. Odpor proti platobnému rozkazu sa musí odôvodniť. Ustanovenie § 43 sa nepoužije.

Podľa § 174 ods. 1 OSP platobný rozkaz, proti ktorému nebol podaný odpor s odôvodnením, má účinky právoplatného rozsudku.

Podľa § 174 ods. 2 OSP ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie. To neplatí, ak sa platobný rozkaz týka niekoľkých účastníkov, z ktorých každý koná sám za seba (§ 91 ods. 1). Opravným prostriedkom len proti výroku o trovách konania je odvolanie, o ktorom bez pojednávania rozhodne súd, ktorý vydal platobný rozkaz.

Podľa § 174 ods. 3 OSP súd uznesením odmietne odpor, ktorý bol podaný a) oneskorene, b) bez odôvodnenia vo veci samej; o týchto následkoch musí byť účastník poučený v platobnom rozkaze, c) neoprávnenou osobou.

Vyššie uvedené ustanovenia umožňujú súdu aj bez návrhu vydať platobný rozkaz. Ide o jednu z foriem rozhodnutia vo veci samej, ktorú je možné využiť iba v prípade, ak sú splnené zákonom stanovené predpoklady.

Platobný rozkaz súd vydáva v skrátanom konaní (v tzv. rozkaznom konaní), z čoho vyplýva, že skutkový stav veci pred jeho vydaním sa nezisťuje v takom rozsahu, ako pred vydaním iného rozhodnutia vo veci samej, teda ako pred vydaním rozsudku, resp. uznesenia, čím sa platobný rozkaz odlišuje od týchto druhov súdnych rozhodnutí. V platobnom rozkaze súd uloží odporcovi povinnosť, aby do pätnástich dní od doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi tak uplatnenú pohľadávku, ako aj trovy konania, alebo aby v tej istej lehote podal proti platobnému rozkazu odpor, a to na tom súde, ktorý ho vydal. Platobný rozkaz treba doručiť odporcovi do vlastných rúk, náhradné doručenie je vylúčené. Zabrániť tomu, aby u platobného rozkazu nastali účinky právoplatného rozsudku, možno podľa zákona včasným podaním zdôvodneného odporu v zákonnej lehote 15 dní, počítanej od doručenia platobného rozkazu. Legitimovaným na podanie odporu je odporca, a na základe udeleného splnomocnenia aj jeho splnomocnený zástupca.

V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu prvého stupňa dňa 25.05.2012 domáhal vydania platobného rozkazu, ktorým by súd zaviazal odporcu na zaplatenie sumy 67,98 eura, zmluvnej pokuty vo výške 6,79 eura, úroku z omeškania vo výške 9,50% ročne z dlžnej sumy 67,98 eura od 21.02.2007 do zaplatenia a trov konania. Písomným podaním zo dňa 20.06. 2012 (č.l. 16) oznámil vstup do konania vedľajší účastník na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, v zastúpení JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom so sídlom Stropkov, Nám. SNP 7. Platobným rozkazom zo dňa 25. 09. 2012, č. k. 19Ro/211/2012-22 súd prvého stupňa uložil odporcovi, aby do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatil navrhovateľovi sumu 67,98 eura, zmluvnú pokutu vo výške 6,79 eura, úrok z omeškania vo výške 9,50% ročne z dlžnej sumy 67,98 eura od 21.02.2007 do zaplatenia a nahradil trovy konania v sume 16,50 eura a trovy právneho zastúpenia vo výške 58,15 eura, alebo aby v tej istej lehote podal odpor na tomto súde. Zároveň poučil odporcu o tom, že uznesením odmietne odpor, ktorý bude podaný oneskorene, bez odôvodnenia vo veci samej a neoprávnenou osobou (§ 174 ods. 3 OSP). Odporca platobný rozkaz osobne prevzal dňa 23.10.2012, z čoho vyplýva, že lehota na podanie odporu mu začala plynúť dňa 24.10.2013 a uplynula dňom 07. 11. 2012, kedy sa platobný rozkaz stal právoplatným a vykonateľným a to z dôvodu, že odporca proti nemu nepodal odpor. Písomným podaním zo dňa 30. 10. 2012 vedľajší účastník na strane odporcu podal proti platobnému rozkazu odpor, o ktorom súd prvého stupňa rozhodol napadnutým uznesením tak, že ho odmietol.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.).

Ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.).

Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účasti súd rozhodne len na návrh (§ 93 ods. 3 O.s.p.).

V konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností (§ 93 ods. 4 O.s.p.).

Účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje. Ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkom a vedľajším účastníkom, môže podať odvolanie aj vedľajší účastník (§ 201 ods. 1 O.s.p.).

Občiansky súdny poriadok v poznámke k ustanoveniu § 93 ods. 2 OSP odkazuje na niektoré osobitné predpisy, ktoré naznačujú, aké právnické osoby môžu byť v postavení vedľajšieho účastníka. Jedným z takých osobitných predpisov, je tiež zákon č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, ktoré bolo účinné do 31. decembra 2012 (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z.z.“). V zmysle § 25 ods. 1 písm. a/ zákona č. 250/2007 Z.z. môže právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa podať návrh na začatie konania na správnom orgáne alebo na súde vo veci ochrany práv spotrebiteľov alebo môže byť účastníkom konania, ak sú takéto ciele hlavnou náplňou jeho činnosti.

Vedľajší účastník má v zásade v konaní rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník, ktoré v súdnom konaní podporuje. Koná však iba sám za seba. Jeho postavenie nie je úplne rovnaké ako postavenie hlavného účastníka konania, pretože vedľajší účastník je vylúčený z procesných úkonov predstavujúcich dispozíciu s predmetom konania. Právna úprava obsiahnutá v Občianskom právnom poriadku je kogentnou úpravou a účastníci konania môžu v občianskom súdnom konaní robiť také úkony, ktoré im táto úprava dovoľuje. V skrátenom konaní t.j. v konaní o vydanie platobného rozkazu právna úprava obsiahnutá v Občianskom súdnom poriadku neupravuje právo vedľajšieho účastníka podať odpor proti platobnému rozkazu (na rozdiel od práva podať odvolanie, ktoré právna úprava vedľajšiemu účastníkovi za splnenia zákonných podmienok priznáva). Občiansky súdny poriadok výslovne ustanovuje prípad, kedy dôjde k zrušeniu platobného rozkazu, a to iba za predpokladu, že odporca včas podá odpor s odôvodnením vo veci samej (§ 174 ods. 2 prvá veta OSP). Z uvedeného vyplýva, že právo podať odpor sa viaže výlučne na osobu odporcu, a preto pokiaľ v zákonnej lehote odporca nepodal odpor proti platobnému rozkazu, tento nadobudol účinky právoplatného rozsudku. Uvedené podľa názoru odvolacieho súdu znamená, že ak v lehote, ktorá plynie odporcovi na podanie odporu proti platobnému rozkazu, vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu do konania, avšak odporca odpor proti platobnému rozkazu nepodal, nemá vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu právny význam. Povinnosť súdu postupovať v konaní s vedľajším účastníkom na strane odporcu by bola daná len v prípade, ak by odporca v zákonnej lehote odpor s odôvodnením vo veci samej podal, čím by došlo k zrušeniu platobného rozkazu zo zákona.

Odvolací súd dodáva, že právo podať odpor proti platobnému rozkazu nepredstavuje rovnakú procesnú situáciu ako právo podať odvolanie voči rozhodnutiu súdu, pretože Občiansky súdny poriadok priamo predpokladá, že sa za splnenia zákonných podmienok môže podať odvolanie aj vedľajší účastník a za podmienok uvedených v ust. § 201 druhá veta OSP dokonca aj proti vôli hlavného účastníka konania.

V danej veci odporca proti platobnému rozkazu odpor nepodal. K zrušeniu platobného rozkazu ako je už vyššie uvedené v zmysle ust. § 174 ods. 2 OSP dôjde len vtedy, ak odporca včas podá odpor s odôvodnením vo veci samej, súd prvého stupňa preto správne postupoval, keď odpor vedľajšieho účastníka odmietol ako odpor podaný neoprávnenou osobou. Kogentné ust. § 174 ods. 2 OSP podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné extenzívne vykladať v tom zmysle, že pokiaľ odporca odpor v zákonom stanovenej lehote nepodal môže tak urobiť vedľajší účastník, ktorému plynie samostatná lehota na podanie odporu (od doručenia platobného rozkazu). Z tohto pohľadu je treba uviesť, že účastníci občianskoprávneho konania a teda aj vedľajší účastník majú iba tie práva, ktoré im Občiansky súdny poriadok priznáva.

Podľa názoru odvolacieho súdu nebolo v danej veci potrebné zisťovať stanovisko odporcu k úkonu vedľajšieho účastníka a ani posudzovať, či úkony vedľajšieho účastníka odporujú úkonom hlavného účastníka. Ani odporcom dodatočne vyjadrený súhlas s úkonom vedľajšieho účastníka by nebol spôsobilý vzhľadom k vyššie uvedenému záverom zmeniť tú skutočnosť, že nepodaním odporu odporcom platobný rozkaz nadobudol účinky právoplatného rozsudku.

Pre vyššie uvedené dôvody odvolací súd dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne podľa § 219 OSP potvrdiť.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov odvolacieho konania v sume 19,61 eura podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. č. 655/2004 Z.z. a to za vyjadrenie k odvolaniu proti uzneseniu zo dňa 29.07.2013, v sume 8,30 eur (1/2 zo sumy 16,60 eura), režijný paušál v sume 8,04 eura podľa § 16 ods. 3 cit. vyhlášky a 20%DPH 3,27 eura (20%DPH zo sumy 16,34 eura). Odvolací súd pritom vychádzal z toho, že za úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, patrí podľa § 14 ods. 3 písm. b) vyhl. právneho zástupcovi navrhovateľa odmena vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny. Pri určení výšky základnej sadzby tarifnej odmeny odvolací súd vychádzal z tarifnej hodnoty - predmetu sporu (sumy 74,77 eura). Náhradu prisúdených trov je vedľajší účastník povinný zaplatiť advokátovi zastupujúceho v konaní navrhovateľa (§ 149 ods. 1 OSP).

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.